

MARS – MEDIA AGAINST RACISM IN SPORT

Media, Diversity & Racism in Sport

NATIONAL MEDIA ENCOUNTER

Media Cross-Production for Inclusive Coverage

INTERVIEW – KAROLINA PELENDRITOU (GR)

BONUS

25. – 28.01.12

Cyprus Community Media Centre
Ledra Palace Buffer Zone - Nicosia 1703
PO Box 24359 - Cyprus
+357 226 608 38
info@cypruscommunitymedia.org
www.cypruscommunitymedia.org

CMFE
COMMUNITY MEDIA FORUM EUROPE

MARS - Media Against Racism in Sport

Funded
by the European Union
and the Council of Europe

EUROPEAN UNION

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

Implemented
by the Council of Europe

ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΠΕΛΕΝΔΡΙΤΟΥ

- Αυτή τη στιγμή βρίσκεσαι στην κορυφή του αθλήματος σου. Πίστευες ότι θα έφθανες σε αυτή τη διάκριση, και ποιες οι ήταν οι μεγαλύτερες δυσκολίες που αντιμετώπισες σε αυτό τον αγώνα;

Με θυσίες, σκληρές κι επίπονες προσπάθειες, υπομονή κι επιμονή κατάφερα να βρίσκομαι στην κορυφή του κόσμου στο αγώνισμά μου για 9 συνεχόμενα χρόνια. Όταν ξεκινούσα την προσπάθειά μου δεν φανταζόμουν ότι μια μέρα θα βρισκόμουν στην κορυφή του βάρθρου σε όλες τις μεγάλες διοργανώσεις που πήρα μέρος την τελευταία δεκαετία! Και πάνω απ' όλα, στο ψηλότερο σκαλί του βάρθρου στην ύψιστη διογάνωση του αγωνιστικού αθλητισμού (εν προκειμένω στους Παραολυμπιακούς Αγώνες) και μάλιστα δύο φορές (Αθήνα 2004, Πεκίνο 2008) και ότι θα ακουγόταν προς τιμή μου ο Εθνικός μας ύμνος!

Στην κορυφή, βέβαια, κανείς και ποτέ δεν έφτασε εύκολα, γρήγορα και άκοπα. Ήταν επόμενο και νομοτελειακό να αντιμετωπίσω κι εγώ προβλήματα και δυσκολίες. Καποια από αυτά είναι γνωστά -τα λιγότερα, κάποια άγνωστα -τα περισσότερα. Τραυματισμοί, χειρουργικές επεμβάσεις, επώδυνες και χρονοβόρες αποθεραπείες, έλλειψη χρημάτων και συμπαράστασης, αμφισβήτηση, αγνωμοσύνη και ρατσισμός.

- Υπάρχουν ψηφίσματα σε Ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο που εξισώνουν τους αθλητές και τους ανθρώπους με αναπηρία με τους αρτιμελείς αθλητές. Εσύ έχεις μιλήσει ανοικτά υπέρ τις ισότητας μεταξύ όλων των αθλητών. Ποιος πιστεύεις ότι είναι ο λόγος που υπάρχει άνιση μεταχείριση;

Το μέγιστο πρόβλημα που αντιμετώπισα ως αθλήτρια με αναπηρία είναι η άνιση -σε όλα τα επίπεδα- μεταχείριση και αντιμετώπιση από τους κρατικούς φορείς και λειτουργούς αλλά και κάποια από τα Κυπριακά Μ.Μ.Ε., παρόλο που υπάρχουν σχετικά ψηφίσματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και φυσικά της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής που εξισώνουν τους αθλητές με αναπηρία με τους αρτιμελείς συναθλητές τους. Και όλα αυτά σε μια χώρα που είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλα αυτά τη στιγμή που υπάρχει επίσημο έγγραφο της Δ.Ο.Ε. προς τους αρμόδιους φορείς. Δεν είναι μυστικό, άλλωστε, ότι η προσπάθεια ενός αθλητή με αναπηρία είναι - αναμενόμενα- μεγαλύτερη από έναν αρτιμελή και η προσπάθεια που απαιτείται είναι διπλή. Να "ξεπεράσει" την αναπηρία του και να κάνει πρωταθλητισμό. Η Κύπρος, όχι μόνο ως πολιτεία αλλά και ως κοινωνία, πρωτοπόρος σε άλλα θέματα, έχει μείνει πίσω στα θέματα αυτά και ευθύνη γι' αυτό έχουν και τα τοπικά Media.

Έχοντας -προσωπικά- προνομιακή μεταχείριση για αθλήτρια με αναπηρία, σκέφτομαι πόσο θα άλλαζε το status της αντιμετώπισης της αναπηρίας στην Κύπρο αν προβαλλόταν επαρκώς το αθλητικό κίνημα για αθλητές με αναπηρία. Με την εικόνα και την είδηση των νέων ανθρώπων με αναπηρία στις Πρώτες Σελίδες του Τύπου και του Διαδικτύου αλλά και συχνή παρουσία και αναφορά -ως εικόνα και ήχο- στην Τηλεόραση και το Ραδιόφωνο, πολλά παιδιά με προβλήματα θα αποφάσιζαν να κάνουν το θαρραλέο βήμα και να "σπάσουν" τον τοίχο της περιθωριοποίησης.

- Έχει αλλάξει η στάση των αρμόδιων αρχών τα τελευταία χρόνια; Αν ναι, ποιος ο λόγος για την αλλαγή αυτή;

Παρά τη δυναμική παρουσία ανθρώπων με σύγχρονο τρόπο σκέψης στην Κυπριακή δημοσιογραφική σκηνή και στα αθλητικά δρώμενα του τόπου μας, έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε ώστε να φτάσουμε στο σημείο να πετύχουμε αυτά που θεωρούνται Πανευρωπαϊκά -τουλάχιστον- κοινός και αυτονόητος τόπος. Εξίσωση, δηλαδή, των αθλητών με αναπηρία με τους αρτιμελείς συναθλητές τους. Κι αν αυτό μπορεί να προωθήσει κάτι... στην Ελλάδα η εξίσωση ισχύει προ πολλού!

- Συμμετέχεις σε αγώνες ενάντια σε αθλητές από ολόκληρο τον κόσμο. Πώς θα περιέγραφες τις εμπειρίες των αθλητών αυτών ως προς το θέμα των διακρίσεων;

Ένα από τα "δώρα" που μου προσέφερε ο πρωταθλητισμός ήταν η ευτυχία και η εμπειρία να ανοίξω τα φτερά μου και να ταξιδέψω εκεί και σε αυτούς που η αναπηρία θεωρείται και είναι ένα ...τεχνικό πρόβλημα που ζητά και βρίσκει τις λύσεις του μέσα από τα αγαθά του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού. Συντεταγμένα, προγραμματισμένα και καθημερινά χωρίς λύπηση και αυτολύπηση, χωρίς δωρεές και ευεργέτες, επί ίσοις όροις και χωρίς "τα καημένα τα παιδιά...".

- Βραβεύτηκες για τη συμβολή σου στην εκστρατεία "Stop Discrimination". Ποιες είναι οι δράσεις που ανέλαβες ενάντια στις διακρίσεις στον αθλητισμό;

Συναισθανόμενη την τεράστια τιμή και ευθύνη να έχω οριστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση Πρέσβειρα της Κύπρου στον αγώνα ενάντια στις διακρίσεις ("Stop Discrimination"), προσπάθησα μέσα από δημόσιες ενέργειες και τοποθετήσεις μου να συνεχίσω αυτό που πολύ μόνη μου ξεκίνησα το 2003, έναν αγώνα που τότε φαινόταν άκαιρος και μάταιος. Οι λίγοι που κατάλαβαν -τότε- και συμπαραστάθηκαν έγιναν πολύ περισσότεροι, η Κύπρος εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση κι εγώ έχω -πια- περισσότερους λόγους να χαμογελάω.

- Πώς αξιολογείς την κάλυψη του αθλήματος στην Κύπρο και ποιο το επίπεδο ενδιαφέροντος του μέσου Κύπριου; Προς αυτή την κατεύθυνση, ποιος ο ρόλος των ΜΜΕ στην όλη προσπάθεια για μείωση των διακρίσεων και υπέρ της διαφορετικότητας στον αθλητισμό; Πιστεύεις ότι παίζουν θετικό ή αρνητικό ρόλο στην προβολή των θεμάτων αυτών;

Οφείλω πολλά στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, σ' εκείνα τουλάχιστον που όλα αυτά τα χρόνια ήθελαν, αποφάσισαν και ξέφυγαν από οπισθοδρομικά στερεότυπα και αγκάλιασαν με ευεργετικά αποτελέσματα τις δικές μου προσπάθειες αλλά και των δικών μου ανθρώπων. Ακόμα θυμάμαι το μακρινό 2002 και την πρώτη μου συμμετοχή σε Αγώνες για αθλητές με αναπηρία. Αργυρό μετάλλιο στο Παγκόσμιο πρωτάθλημα της Αργεντινής, κι όμως... Κανείς δεν τόμαθε, κανείς δεν πανηγύρισε. Και μετά η ευχάριστη "ανατροπή" της Αθήνας το 2004. Σε αυτούς τους ανθρώπους της Ενημέρωσης που στάθηκαν δίπλα μου χωρίς προσωπικό κέρδος, εγώ και ο Κυπριακός Αθλητισμός με αναπηρία οφείλουμε πολλά.

Το χρυσό Παραολυμπιακό μετάλλιο απέκτησε νόημα και αξία, πρόβαλε και ανέδειξε την διαφορετικότητα, έβαλε το πρώτο λιθαράκι στην εξίσωση των αθλητών. Αυτή δεν έχει έρθει ακόμα και ο Τύπος πρέπει να παίξει το ρόλο του. Η προβολή, μάλιστα, είναι αυτή που θα φέρει και τους επιθυμητούς και τόσο απαραίτητους για εμάς χορηγούς. Παρά τα δεδομένα, παραμένω αισιόδοξη.